

REPORTATGE pàg 3
Beneficis i perjudicis del turisme a Barcelona: una experiència a peu de carrer

FUNDACIÓ BCN COMERÇ pàg 14
Salva Vendrell: "Potser no tot el comerç que tenim a Barcelona pot subsistir, cal innovar"

Línia ciutatvella

barcelona liniaciutatvella.cat · Març 2017 · Núm. 68 · Difusió controlada per OJD-PGD: 12.758 exemplars mensuals

El Raval i el Gòtic planten cara a l'especulació amb els pisos

Veïns dels dos barris s'uneixen per denunciar "els casos d'assetjament immobiliari i els desnonaments" pàg 6

Foto: Neus Marmol

pàgs 10, 11 i 12

"Hem de vigilar amb la turismofòbia: no podem anar en contra del sector"

Entrevista a Carles Puigdemont

President de la Generalitat de Catalunya

iCredits.es
Soluciones Financieras

¿Necesita dinero?

Solo con la garantía de una propiedad
le concedemos el préstamo que necesita
Tenemos las mejores condiciones, sin gastos previos
Para particulares, autónomos y empresas con dificultades económicas

20 MÁS DE
años
DE EXPERIENCIA

Tel.: 93 293 30 14 · e-mail: info@icredits.es · web: www.icredits.es

Oficina central: Passeig de Gràcia 63, 2º 4ª · 08008 Barcelona
Empresa inscrita en el Registro Estatal del Instituto Nacional de Consumo con el nº 384/13 de la sección segunda
iCredits.es es una marca comercial de Lantor Consulting, sl

Garcia Zarco dental

implants | odontologia | estètica

Primera visita

Gratis

DEMANA-LA ARA
Sense compromís

Com és la 1a visita?

- Et farem una història clínica
- Exploració amb estudi radiogràfic i càmera intraoral

EN 2 VISITES TINDRÀS UN SOMRIURE PERFECTE

CARILLES DENTALS

- Sense anestèsia
- Sense dolor
- Una alternativa a l'ortodòncia
- La solució estètica

LUMINEERS®

BY CERINATE®

Porcelain Veneers

*WE ARE A LUMINEER CERTIFIED
COSMETIC DENTAL OFFICE

GARANTIA TOTAL
5
ANYS

📍 C/ Casanova, 105 - Barcelona
(Entre Mallorca i València)

🕒 Dilluns a Divendres
10 -14 h i de 15- 21 h

📍 Hospital Clínic

🌐 www.garciazarcodental.es

☎ **93 451 10 26**

Turisme: parla el carrer

» Veïns d'alguns dels barris més turístics de la ciutat relaten quina és la seva relació amb aquest fenomen
 » Sorolls, pèrdua d'identitat i lloguers alts, d'una banda, i creació de riquesa i oportunitats laborals, de l'altra

Albert Ribas
BARCELONA

Que el turisme té efectes positius per a Barcelona és difícilment discutible. De la mateixa manera, també és difícilment discutible que en té de negatius. Per comprovar-ho només cal fer una cosa: passar un dia passejant i parlant amb la gent d'algunes de les zones més turístiques de la ciutat.

“Està molt bé que hi hagi turisme. Sort d'ells que vénen a comprar perquè si no aquí sobriríem la meitat dels que som”. Així em contesta la Grego, una treballadora d'una parada de la Boqueria quan li pregunto pel turisme. Coses similars em diuen l'Imma i la Yamisela, que també treballen a l'emblemàtic mercat de la Rambla. “La gent d'aquí, sobretot la més jove, no ha deixat de venir pel turisme, sinó perquè tenen una altra manera de fer la compra. Van als centres comercials”, apunta l'Imma. Durant la conversa, la Yamisela també em diu que s'hauria d'intentar que el turisme fos “de més qualitat”.

Vaig cap a la sortida de la Boqueria. Alguns turistes fan fotos, altres gaudeixen de la gastronomia local. Després d'esquivar-ne algun, em dirigeixo a la Rambla avall i giro a la dreta a Nou de la Rambla. A la frontera entre el Gòtic i el Raval, preguntar sobre el turisme garanteix una conversa interessant. Primer parlo amb la Neus, que fa més de 60 anys que viu a Nou de la Rambla. “El barri està molt desmillorat i el turisme hi ha tingut a veure”, em diu. El Josep, un altre veí que fa molts anys que viu en aquest carrer, ho veu diferent: “El turisme, en general, el trobo bé”. Tots dos, però, deriven cap a un discurs que passa del turisme a la

El turisme és un dels motors econòmics de la ciutat. Foto: Arxiu

immigració i que, de ben segur, Donald Trump l'aplaudiria.

DIR NO A AIRBNB

De Nou de la Rambla marxo cap a Sant Antoni, un dels barris on el debat sobre els efectes del turisme és més intens. Isabel Sucunza és la propietària, juntament amb el seu soci, de la llibreria Calders del barri de Sant Antoni. Fa unes setmanes va explicar a través de Twitter com va rebutjar una oferta del portal de lloguer de pisos turístics Airbnb per tal que la llibreria aparegués en unes guies interactives.

Mentre fem un cafè, el primer que em diu la Isabel és el següent: “Has vist l'article d'en Monzó d'avui a La Vanguardia?”. A l'article ‘Reseu per Sant Antoni’, Quim Monzó parla, després que l'Ajuntament hagi decidit no donar més llicències d'hostaleria durant un any a una zona d'unes vint illes de carrers del voltant del mercat, del procés de gentrificació del barri. “El primer motiu de dir no a Airbnb és com a ciutadana. Visc al Raval i sé el que comencen a demanar aquí per pisos

com el meu. Sant Antoni té coses bones però tot plegat se n'està anant de mare”, em diu aquesta llibretera que fa tres anys que va obrir el seu negoci a Sant Antoni.

Abans de canviar de barri aprofito que el carrer Parlament té molta vida i que la mainada surt de l'Escola Ferran Sunyer. “El turisme és positiu perquè genera negoci per als comerços però també és veritat que crea incomoditats. Ara hi ha molts bars i tanquen tard”, em diu l'Adriana abans de recollir la seva filla. Les seves paraules, però, deriven cap a situacions relacionades amb la immigració. Em torna a sorprendre com, preguntada pel turisme, hi ha gent que de seguida fa un discurs agressiu amb els immigrants.

TERRASSES I PREUS DEL LOGUER

Pròxim destí, el Poble-sec. Encara sóc a Sant Antoni i em trobo l'Eduardo, que ha anat a buscar la neta a l'escola. Justament, viu al carrer Blai, al Poble-sec. Aquest carrer ha estat notícia per les denúncies veïnals relacionades amb la massificació i les terrasses de

bars i restaurants. “Els veïns estem farts del merder que hi ha al carrer, sobretot els caps de setmana. El Poble-sec era millor abans, quan hi havia botigues del barri, gent del barri... Ara només obren bars”, lamenta l'Eduardo.

Arribo al carrer Blai. Aturo la Montserrat, que viu al carrer del Poeta Cabanyes. Segons el seu punt de vista, al Poble-sec “està passant el mateix que en altres barris, que els diners estan per sobre de les persones”. Em parla d'un altre tema que preocupa els veïns, el preu del lloguer. “Hi ha un problema greu d'especulació. Els preus han pujat molt”, denuncia.

Al carrer Blai, qui també hi té molt a dir en tot plegat és la gent que es dedica a l'hostaleria. La Laura és la responsable d'un dels bars de més renom. “Nosaltres tenim turistes de tot arreu però també ve molta gent del barri”, m'explica. Quan li pregunto què en pensa de les queixes dels veïns, recorda el següent: “En aquest carrer abans hi circulaven cotxes i els veïns van demanar que fos de viants. Això implica negocis, te-

rrasses... però resulta que ara tampoc estan contents”.

CONTRASTOS

El Poblenou. Penúltima parada. Un altre barri de moda, amb el que això comporta de bo i dolent. “El barri ha canviat cap a bé però és cert que a l'estiu, sobretot a la rambla, no hi ha gaire tranquil·litat”, apunta la Caterina. La Sònia, en canvi, veu el barri pitjor que quan hi va arribar fa sis anys: “A la rambla ja hi ha botigues amb barrets mexicans i pakis de 24 hores”. Com ja m'ha passat en alguna altra conversa, escolto un discurs sobre la immigració força inquietant.

El Besòs i el Maresme. Última parada. Aquest barri és tot el contrari de la resta. El turisme pràcticament no hi arriba. És per això que una associació de veïns i una de comerciants volen proposar a l'Ajuntament mesures per atreure'n i així obtenir beneficis econòmics. Pregunto a veïns i comerciants què els sembla. Tothom es mostra escèptic i em fa l'efecte que no veuen gaire marge perquè la idea pugui funcionar.

Amb amor i responsabilitat

... ADOPTA

El que ha estat abandonat

www.addaong.org Tel: 902 19 76 00

ong **adda**
 ASSOCIACIÓ D'ADOPCIÓ D'ANIMALS DE COMPANYIA

Tribuna

▶ Revolució catalana

per lu Forn

Ningú està en condicions d'assegurar com acabarà exactament el Procés. El que sí que sabem segur és que, en el pitjor dels casos, s'haurà emportat per davant una certa manera de fer les coses. No vol dir que no es tornin a fer, més o menys igual o pitjor, però en tot cas tot serà diferent.

Millet a la banqueta és la fi dels "senyors de BCN" que es van creure (i creuen encara) ser els amos de la cosa i que ara estan totalment descol·locats. Aquella burgesia o petita burgesia que s'ha anat passant el porró des dels anys 20, primer amb l'avi, després amb el fill que va fer-se franquista i finalment amb el nét que es va fer progrés. Són aquells que sempre han estat controlant el sota-país i a qui l'onada se'ls ha endut pel davant. I és Millet i és Macià Alavedra, aquell catalanisme que la pàtria justificava vendre quadres de dubtosa qualitat a preus d'obres d'art. Aquella catalanor del mirar cap a una altra banda "perquè és que està fent molt pel país".

La desaparició d'Unió ho explica perfectament. El partit-lobby ja no té espai. La nova realitat l'ha ofegat com quan tapes un foc i el deixes sense oxigen. De la mateixa manera que van tancar les botigues de discos i van desaparèixer els venedors ambulants de CD's de música i DVD's de

pel·lícules, la feina d'anar a Madrid (concepte) a vendre un mosstrari de barrets de copa ja no té cap sentit. Perquè la gent ja no va amb barrets de copa.

Passa igual amb la muda de pell de Convergència a Pedecat per fugir d'aquest passat. Al seu dia Jordi Pujol, conegut com ningú de la classe mitjana catalana, fos de tota la vida o acabada d'arribar, va crear el partit de la societat central. I anava sumant majories absolutes. Però aquesta societat ha canviat. Per molts motius: la crisi econòmica endèmica, la revolució digital que ha provocat un canvi social radical, la precarització permanent... I el Procés n'és la prova. El tradicional "ai nena, vols dir" s'ha transformat en una desconexió desacomplexada i cada cop més evident d'una Espanya que es veu com la imatge i les maneres del passat.

Aquesta Espanya on tot és tan antic que el senyor que guanya eleccions (i que les seguirà guanyant) és aquell que en ple esclat del running i de l'anomenada roba tècnica es dedica a caminar ràpid vestint com quan sortíem als caps de setmana a la muntanya amb el Gordini i a casa hi teníem un televisor Telefunken en blanc i negre, però amb un plàstic de colors davant de la pantalla perquè sembles

que allò no era el que era. Un senyor que apareix a la clausura del congrés del seu partit a Catalunya amb una camisa i una americana comprades a la secció clàssica de "Novedades Hermanos Buitrago", una sastreria de capital de províncies tan antiga que ni La Cubana l'usaria per vestir els personatges d'una nova edició de Les Teresines.

I la gran oferta de canvi de tot això és un PSOE que aquest diumenge ha tret a passejar Alfonso Guerra, Felipe González (que jo diria que ha passat pel planxista), Rubalcaba, Bono, ZP, Cirià Ciscar, Matilde Fernández... El PSOE del 1982, aparell en estat pur, és la pinya del PSOE que diu que és el futur. Sí, i jo sóc en Joel Joan.

No sé si nosaltres ens en sortirem o no, però el que està clar és que ara mateix Espanya i Catalunya viuen en galàxies diferents. I els espanyols que no es resignen a seguir on (i com) estan, haurien de començar a canviar de bàndol. Com està fent Pablo Iglesias, que alguna cosa ja s'ha ensumat o com Pedro Sánchez, que veu que aquest és l'únic espai que li queda totalment lliure.

No es tracta ja (i no només) de ser indepe o no sinó de passat o futur.

Publicat a El Nacional.cat

Un diari participatiu

▶ Duran i Lleida

per Jordi Lleal

Aquests dies, als mitjans informatius, ha saltat la notícia (o no notícia per esperada) que Unió Democràtica de Catalunya ha fet fallida amb uns deutes clamorosos i s'ha dissolt. Els altres partits de moment no es dissolen però potser tenen més deutes.

L'espai polític democràtic de Catalunya tenia el seu espai, encara que anava de bracet amb el germà gran de Convergència Democràtica de Catalunya i en podia treure uns beneficis més grans dels que realment li correspondrien pel nombre dels seus militants. En els darrers temps la deriva del partit anava de mal borràs amb un seguit de desercions de militants i votants que marxaven en veure com Duran i Lleida anava a la seva intentant salvar els mobles des de la seva torre d'ivori (llegeixis habitació

a l'hotel Palace de Madrid) intentant acollir-se a un plantejament que anava contra les essències programàtiques d'Unió. Si Carrasco i Formiguera (afusellat per ordre expressa de Franco) aixequés el cap, se n'hagués fet creus de la deriva espanyolista del seu partit. Vinga a traficar intentant obtenir algun càrrec, vinga a negociar una tercera via amb qui no entén que pugui haver-hi més d'una via nacionalista que la d'Espanya com a nació única.

Espanya no paga als traïdors Josep Antoni Duran i Lleida. Has estat botxí i ni has tingut el valor ni l'interès d'assistir a l'enterrament del teu partit a l'hora dels adéus. Ignomínia i deshonor per a tal personatge que el millor que pot fer és retirar-se de la política i dedicar-se als seus negocis particulars. Adéu i gràcies de res!

línia ciutatvella.cat publicitat 686 42 95 17

Dipòsit legal: B.43220-2010

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

redacció: liniaciutatvella@comunicacio21.com

publicitat: publicitat@comunicacio21.com

administració: facturacio@comunicacio21.com

grup comunicació 21

Difusió controlada amb el suport de: 12.758 exemplars mensuals

Parlen els veïns

Creus que el Raval pateix un problema d'especulació immobiliària?

per Toni Enguix

Valentina

"I tant. El turisme i que cada cop hi ha més serveis fan que els preus es disparin i que a barris com aquest la vida sigui molt cara. Pot ser bo

perquè genera recursos, però ha arribat a un punt que obliga els veïns a marxar, i això ja no és tan bo."

Juanjo

"Segurament, però mentre els pisos i els apartaments que es lloguen compleixin la llei, forma part de la competència. Amb els taxis

passa el mateix. Tinc un amic que és taxista i es troba que perd clientela per serveis com Uber o Cabify."

Alessandro

"Sí, la saturació de pisos turístics fa que a la gent del barri cada cop li costi més trobar pis a un preu raonable. Però això no passa només

aquí, fa temps vaig estar vivint a Eivissa i la situació és la mateixa. L'Ajuntament hauria de fer alguna cosa al respecte."

Jordi

"I tant, és un problema que s'ha anat generant des de fa temps i que ara és evident. Crec que el govern hauria de vetllar perquè es complissin les ordenances que hi ha i garantir que al barri hi hagués espais que els veïns puguem gaudir."

Opinió en 140 caràcters

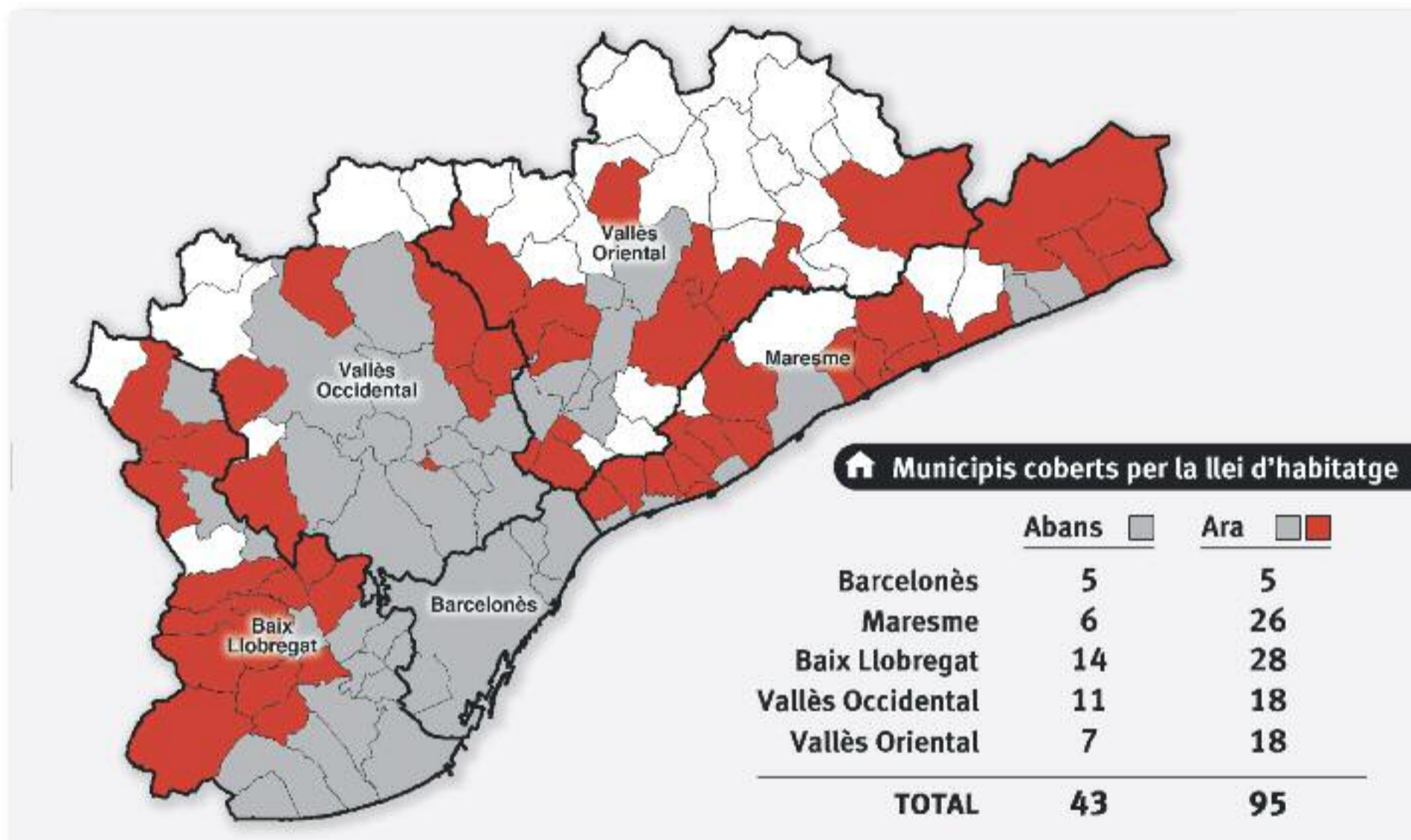
@rbasalutigestio: Cap català intel·ligent es pot creure les mentides de Rajoy. Quantes vegades han promès invertir diners a Rodalies? Amb quin resultat?

@peremarticolom: President Puigdemont, des de Harvard: "La participació de la gent en el referèndum determinarà si és vàlid o no".

@MainatJM: A la campanya de les primàries, Pedro Sánchez podria fer un cartell amb aquesta foto i el clàssic lema: Si tú no vas... ¡Ellos vuelven!

Garantint el dret a l'habitatge

- » La nova llei de protecció del dret a l'habitatge per a persones en risc d'exclusió ja està en marxa
- » La normativa permet a les administracions disposar de més eines per evitar desnonaments

Els municipis de l'àmbit metropolità que la Generalitat acredita que tenen una alta demanda d'habitatge social s'han doblat amb la nova llei. Infografia: Línia

HABITATGE ▶ Catalunya torna a disposar d'una eina clau per garantir que ningú es quedi al carrer. La Llei 4/2016, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial, ja està en marxa. Amb la nova normativa, les administracions disposen de més instruments per ajudar les famílies que estan endeutades, ampliar el parc públic de pisos i evitar així els desnonaments.

Amb aquesta nova llei es dona, en paraules del Govern, "una resposta ràpida, necessària i de país" a la suspensió per part del Tribunal Constitucional (TC) de la normativa anterior, la Llei 24/2015, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. En concret, permet superar els tres elements clau de l'anterior normativa que quedaven suspesos pel TC: la mediació, el lloguer social i les expropiacions de l'ús dels pisos en cas de necessitat a municipis amb una alta demanda.

La llei va ser aprovada per unanimitat al Parlament el passat 23 de desembre i és fruit de la proposta elaborada pel grup de treball constituït per representants de la Generalitat, entitats municipalistes, el

Consell de l'Advocacia Catalana i l'Ajuntament de Barcelona.

MÉS COBERTURA

Una de les principals novetats de la normativa és que s'amplia el nombre de municipis on el Govern acredita que hi ha una alta demanda d'habitatge social. En concret, han passat de 72 a 234 a tot Catalunya, mentre que a l'àmbit metropolità, l'increment ha estat de 43 a 95. En

Amb l'impost de pisos buits es podran recaptar 20 milions

aquests municipis, el Govern podrà aplicar l'impost sobre pisos buits i recaptar fins a 20 milions d'euros.

Amb la nova normativa a la mà, aquests municipis tenen eines per poder intervenir en matèria d'habitatge i evitar l'exclusió residencial. En concret, poden expropiar temporalment l'ús dels pisos buits d'entitats financeres i grans propietaris per donar-los un ús social.

La llei també prioritza la mediació entre els bancs i les famílies amb sobreendeutament a causa de l'habitatge, amb la qual cosa es buscaran solucions per evitar que hagin de marxar de casa seva. En aquesta línia, s'estableixen mesures per realitzar amb lloguer social famílies en risc d'exclusió i de ser desnonades.

Més de 1.100 tècnics d'habitatge i de serveis socials, responsables jurídics, així com càrrecs electes han participat en les set jornades de formació sobre les novetats de la llei i ja s'han constituït les vuit comissions de sobreendeutament, formades per representants del Govern, les entitats socials, advocats, ajuntaments i entitats financeres, que ajudaran les famílies més vulnerables.

COMPROMÍS DEL GOVERN

Per altra banda, la normativa recull el compromís del Govern de presentar, en un màxim de nou mesos, una llei per regular el lloguer a Catalunya. Aquesta futura legislació es basarà en els criteris del grup de treball sobre el lloguer impulsat per la Generalitat i que va presentar les seves conclusions al gener.

Les eines que aporta la llei

PISOS BUITS ▶ La norma possibilita expropiar l'ús de pisos buits d'entitats financeres i grans propietaris per donar-los una utilitat social durant un període d'entre 4 i 10 anys, emparant-se en la llei d'expropiació. Aquesta mesura compta amb una dotació de 14 milions, els quals aportaran a parts iguals els ajuntaments dels 234 municipis amb forta demanda d'habitatge social i la Generalitat. Es calcula que es podrà expropiar l'ús de 2.000 pisos buits.

REALLOTJAMENT ▶ La nova norma obliga les entitats financeres i grans propietaris a realitzar famílies en risc de ser desnonades

amb un lloguer social durant tres anys ampliables a tres més.

MEDIACIÓ ▶ El nou text legal estipula la creació de comissions arreu del país que analitzaran els casos de sobreendeutament de famílies a causa de l'habitatge per trobar una solució. Seran les Comissions d'Habitatge i Assistència davant Situacions d'Emergència Social (CHASE). El Govern ha elaborat diverses guies de suport, per orientar els ciutadans, les entitats financeres i els ajuntaments a l'hora d'aplicar la nova llei, que es poden descarregar al web d'Habitatge de la Generalitat.

L'Associació Front Marítim, que ja fa sis mesos que treballa per millorar la convivència amb els veïns d'aquesta zona de la ciutat on es concentra una part important de l'oci nocturn de Barcelona, va fer la seva presentació pública el passat 10 de març. L'associació vol treballar amb l'Ajuntament i els veïns per acabar amb l'incivisme nocturn que pateix el passeig Marítim de la Barceloneta.

El Raval i el Gòtic es mobilitzen contra l'especulació immobiliària

» Raval Resistim denuncia "desnonaments i assetjament immobiliari"

» El consistori vol "condicions dignes i assequibles" per als veïns

HABITATGE ▶ Un grup de veïns del Raval s'han organitzat per plantar cara a la realitat immobiliària que viu el barri. És per això que han creat la campanya Raval Resistim, de la qual es va celebrar la primera reunió el 19 de març a l'Àgora Juan Andrés Benítez, el solar okupat del carrer Aurora. Hi van assistir uns cinquanta veïns.

La campanya se centra en la lluita contra els desnonaments i l'assetjament immobiliari que, denuncien, pateixen alguns veïns. De fet, al barri es poden veure des de fa dies cartells on es llegeix el missatge 'Stop Desnonaments', al mateix temps que s'ha habilitat un número de telèfon per tal que qualsevol veï pugui denunciar un desnonament o assetjament immobiliari.

Un dels casos que Raval Resistim ha denunciat amb més intensitat és el del bloc de pisos del número 13 del carrer Lancaster. La regidora Gala Pin va denunciar el passat 20 de març, a través de la seva pàgina de Facebook, que el Districte va rebre un avís dels veïns alertant-los que l'empresa propietària del bloc, MK Premium, havia entrat a fer obres "il·legals" tot i haver-hi veïns a dins. Posteriorment, el Districte va ordenar que s'aturessin les obres. En paral·lel, els veïns dels números 7, 9 i 11 del mateix carrer també han denunciat pressions de les empreses propietàries dels blocs.

Per la seva banda, l'administrador d'MK Premium, Daniel Leiva, va defensar en declara-

Imatge de la trobada de Raval Resistim. Foto: Twitter (@AsbleaRaval)

cions a TV3 l'actuació de l'empresa: "Les obres eren legals perquè teníem un permís per col·locar unes portes antiokupes". Leiva també va assegurar que una de les famílies que queda al bloc "no paga el lloguer des de fa vuit mesos tot i que han rebut tres notificacions per burofax".

La situació viscuda al carrer Lancaster no és única. Al número 6 del carrer de Sant Bartomeu 17 famílies estan pendents de les intencions d'una societat d'un inversor estranger que ha comprat la finca i que ja ha fet ofertes econòmiques als veïns perquè marxessin dels seus pisos.

EL GÒTIC

De la mateixa manera que al Raval els veïns s'han començat a organitzar, el Gòtic viu un procés similar. De fet, Raval Resistim ha nascut en coordinació amb Resistim al Gòtic, una plataforma que també denuncia "l'especulació i l'assetjament immobiliari al nostre barri". Un dels casos que han denunciat és el d'un veï que va haver de marxar del seu pis del carrer del Correu Vell.

Per intentar revertir aquestes situacions, l'Ajuntament ha anunciat que el pla de barris al Raval Sud i al Gòtic Sud té com a objectiu defensar "el dret a viure al barri en condicions dignes i assequibles". El projecte planteja subvencions per a la rehabilitació amb clàusules antigentrificació, subvencions per a les finques de màxima complexitat i alta vulnerabilitat i incentius a les mesures per combatre el so que incloguin les rehabilitacions. En paral·lel, també s'impulsarà la transformació de l'antiga fàbrica de Can Seixanta en nous habitatges públics i equipaments, es rehabilitarà El Borsí, que acollirà la biblioteca Andreu Nin, i s'apostarà perquè el Moll de la Fusta sigui un espai amb més presència veïnal.

Per intentar revertir aquestes situacions, l'Ajuntament ha anunciat que el pla de barris al Raval Sud i al Gòtic Sud té com a objectiu defensar "el dret a viure al barri en condicions dignes i assequibles". El projecte planteja subvencions per a la rehabilitació amb clàusules antigentrificació, subvencions per a les finques de màxima complexitat i alta vulnerabilitat i incentius a les mesures per combatre el so que incloguin les rehabilitacions. En paral·lel, també s'impulsarà la transformació de l'antiga fàbrica de Can Seixanta en nous habitatges públics i equipaments, es rehabilitarà El Borsí, que acollirà la biblioteca Andreu Nin, i s'apostarà perquè el Moll de la Fusta sigui un espai amb més presència veïnal.

Un accident marítim causa la mort de dos pescadors

SUCCESSOS ▶ Dos pescadors del port de Barcelona van desaparèixer el passat 20 de març després que la seva embarcació xoqués contra un mercant rus. El xoc es va produir a uns tres quilòmetres de la costa. Uns dies més tard els cossos dels dos homes -un de 37 anys i origen senegalès i l'altre un ciutadà marroquí de 34 anys- van ser localitzats sense vida.

A bord del pesquer viatjava una tripulació de quatre homes. Els altres dos, entre els quals hi havia el patró de l'embarcació, van poder ser rescatats poc després del naufragi. Tot i que en el moment de ser rescatats presentaven signes d'hipotèrmia, cap dels dos va resultar ferit a causa de l'accident. El vaixell on anaven les dues víctimes, 'El Fairell', va ser envestit per l'embarcació russa, d'unes dimensions molt més grans i que transportava gasoil i productes químics, quan estava acabant la jornada de pesca.

INVESTIGACIÓ

Un jutjat de Barcelona va obrir uns dies després de l'accident una investigació per intentar aclarir els motius dels fets. El ti-

tular del jutjat d'instrucció número 19 va citar a declarar en qualitats d'investigats el capità i el primer oficial del mercant rus, el Midvolga 2, per un delictes d'imprudència, tal com va informar el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Un cop feta la declaració, el jutge va decretar presó provisional eludible sota fiança de 50.000 euros per al primer oficial del mercant, que era qui conduïa el vaixell en el moment del xoc. Per la seva banda, el capità va quedar en llibertat provisional.

Concurs internacional per a la reforma de la Rambla

La Rambla és un dels grans punts turístics de la ciutat. Foto: Cristian López

TRANSFORMACIÓ ▶ L'Ajuntament va anunciar a principis de mes la convocatòria d'un concurs internacional per dur a terme la transformació d'aquest emblemàtic passeig de la ciutat.

Està previst que l'equip guanyador es conegui durant aquest estiu, mentre que el projecte executiu hauria d'estar llest durant la tardor de l'any que ve. Per últim, les obres haurien de començar a principis del 2019. Des de l'Ajuntament expliquen que l'objectiu d'aquesta transformació és "recuperar la Rambla per al

veïnat". El passat 17 de març la regidora del districte, Gala Pin, va fer una passejada per la Rambla acompanyada d'una desena de veïns per tal de conèixer les seves propostes de cara al projecte de transformació.

D'altra banda, l'entitat Amics de la Rambla ha demanat que els agents cívics tinguin la capacitat de sancionar aquelles activitats econòmiques que es facin a la Rambla sense llicència, la sobreocupació de les terrasses i la col·locació d'elements no permesos a les façanes.

Declaren patrimoni nacional les festes de Sant Roc

EL GÒTIC ▶ La Generalitat va declarar el passat 21 de març patrimoni nacional les festes de Sant Roc del barri del Gòtic.

Aquestes festes, que se celebren cada mes d'agost, tenen més de quatre segles d'història i són les més antigues que se celebren a la ciutat. És per aquest motiu que el Govern ha reconegut la seva singularitat i antiguitat i les ha declarat Festa patrimonial d'interès nacional, cosa que significa la seva inclusió al Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya.

Des de la Conselleria de Cultura han destacat que les festes de Sant Roc tenen "un gran nombre

d'elements festius, un fort caràcter tradicional i importants components d'imaginaria festiva".

Les festes de Sant Roc a la plaça Nova van néixer l'any 1589. Aquell any es van fer per primera vegada una celebració en honor a sant Roc, el sant a qui s'atribueix la protecció dels veïns del barri durant el brot de pesta que hi va haver a la ciutat el 1853. En el seu origen la festa consistia en una processó que ha anat evolucionant fins al seguici festiu d'avui.

Des de l'Associació de Festes de la Plaça Nova han rebut amb molta alegria la notícia i han volgut donar "l'enhorabona a tots els plaçanovins i plaçanovines".

UNA PORTA OBERTA PER EVITAR DESNONAMENTS

Perquè comptes amb **l'Ofideute**, un servei d'assessorament i **mediació amb els bancs** per evitar desnonaments.

Estem molt a prop teu per garantir el dret a l'habitatge. Adreça't a la teva **Oficina Local d'Habitatge**.

**UNA PORTA OBERTA
A L'HABITATGE**

Més informació a
habitatge.gencat.cat

 **Generalitat
de Catalunya**

veïns en línia

El judici del cas Palau, en marxa

La FAVB, que exerceix d'acusació particular, confia que Millet sigui condemnat a presó

JUSTÍCIA/ La Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), que exerceix d'acusació particular en el cas de l'espoli, la corrupció i el malbaratament al Palau durant els anys en els quals Fèlix Millet i Jordi Montull n'estaven al capdavant, va oferir una roda de premsa el passat 28 de febrer per explicar la seva postura un dia abans de l'inici del judici.

La presidenta, Ana Menéndez, el seu vicepresident, Albert Recio, i l'advocat Àlex Solà van ser els encarregats d'explicar el punt de vista de la federació en aquest cas. Els representants de l'entitat van explicar que aquest cas entra en una doble dimensió, de "saqueig del patrimoni públic" i de "corrupció política". Al mateix temps, es van mostrar confiats que Millet haurà d'entrar a la presó i van assegurar que en cap cas acceptaran un pacte que impliqui una reducció de la condemna o que serveixi per evitar que els principals acusats (els mateixos Millet, Montull, l'extresorer de Convergència, Daniel Osácar, i Gemma Montull) hagin d'ingressar a la presó.

Durant la seva compareixença, Ana Menéndez va assegurar que l'inici d'aquest judici significa "un bombardeig a l'oasi català", tot i que va lamentar que alguns dels possibles implicats en el cas no siguin jutjats perquè no s'hagi pogut provar la seva participació. Menéndez també va dir que, malgrat que el saqueig ha acabat, "no ha canviat res" en la direcció del Palau. Per la seva banda, el vicepresident Recio va apuntar que "el que estem fent és defensar el dret dels ciutadans. Estem parlant d'un procés que té una magnitud important i que suposa un desviament de fons públics absolutament obscè i, per tant, de-

fensem el dret de participar-hi". Posteriorment, Solà, que segons la FAVB ha tingut un paper clau perquè l'entitat hagi pogut exercir d'acusació particular, va afegir que espera que, un cop que hi hagi una sentència ferma sobre el cas, els acusats compleixin la pena que se'ls imposi. El lletrat va assegurar que, malgrat que la defensa faci servir l'edat avançada o possibles malalties amb l'objectiu d'aconseguir un tercer grau, aquesta qualificació s'ha de fer des de dins de la presó, de manera que no veuria motius perquè això no es produís. Tot i això, l'advocat va assegurar que intueix que els antics dirigents no passaran massa temps entre reixes. L'única 'concessió' que la FAVB va fer va ser dir que no s'oposaran a que Millet no hagi d'estar present a les sessions del judici, de manera que només hi haurà de ser a l'inici del judici i al seu final.

MILLET IMPLICA CDC

En la seva primera compareixença davant el jutge, Millet va confessar l'espoli del Palau, però també va implicar CDC en el cas. L'empresari va afirmar que el Palau servia per desviar diners de Ferrovial a Convergència a canvi d'adjudicacions d'obra pública i va afegir que un 2,5% del total del cost de l'obra era per a CDC, que ell rebia un 1% i que Montull es quedava amb un 0,5%.

EL CAS, EN UN BLOG

Precisament per anar seguint aquesta i altres informacions destacades del judici, la FAVB ha creat un blog informatiu en el qual va explicant en diferents entrades totes les novetats que es van produint al respecte. El blog és a www.favb.cat/caspalau.

L'associacionisme de la ciutat diu adéu a un dels grans, Josep Xarles

COMIAT/ L'activista veïnal santsenc Josep Xarles va morir el passat diumenge 5 de març després de patir una llarga malaltia. Xarles va ser vicepresident de la FAVB i també va ser el fundador i el primer president del Centre Social de Sants, el pal de paller de l'associacionisme veïnal de Sants, Hostafrancs i La Bordeta, fundat el 1971.

La lluita de Xarles va ser premiada l'any 2008 amb la Medalla d'Honor de Barcelona, però més enllà d'aquest reconeixement, Xarles era molt conegut i estimat en el món de l'activisme veïnal. Va arribar a la ciutat, al barri de la Bordeta, quan tenia 16 anys i de seguida es va implicar en les lluites veïnals contra el franquisme i va formar part del grup de joves activistes que es reunien a l'església de Sant Medir. Més endavant, va ser una peça clau per algunes reivindicacions que van suposar victòries importants pel districte, com ara la recuperació del Vapor Vell, la construcció del parc de l'Espanya Industrial o la transformació de les Cotxeres de Sants i, de forma més recent, de Can Batlló.

La mort de Xarles arriba poc més de tres mesos després de la d'un altre dels grans noms propis de l'associacionisme veïnal de la ciutat, Manel Andreu, que va morir el passat dia 26 de desembre i que era el president de la FAVB quan Xarles formava part de la Junta.

La FAVB torna a clamar per la regulació de les terrasses

ESPAI PÚBLIC/ Nova crida perquè les terrasses formin part "d'un projecte de ciutat accessible, habitable i sostenible". A finals del mes passat, la FAVB va publicar un manifest on tornava a reclamar la regulació de les terrasses i la preservació de l'espai públic com a un dret col·lectiu.

El text subratlla que les terrasses són part del paisatge de la ciutat des de fa temps i que s'han "acceptat i acollit amb normalitat", però alerta que la quantitat ha crescut en els darrers anys i que, en conseqüència, l'espai públic s'ha deteriorat per "la seva apropiació a gran escala pels agents econòmics i la seva destinació a finalitats privades". El manifest també recull les exigències de la FAVB, com ara que es garanteixi un espai públic ordenat i que es protegeixin els drets a la salut, al descans i a la mobilitat, que hi hagi més inspeccions per sancionar les terrasses que incompleixen la normativa o que es revisin els impostos que paguen els seus propietaris, entre altres.

veïns en línia

La UB i la FAVB fan pinya per recordar 45 anys de lluites veïnals

ASSOCIACIONISME/ La Universitat de Barcelona i la FAVB sumen forces per recordar gairebé cinc dècades de lluites veïnals a la ciutat. La federació i la UB han signat un acord perquè es traspassi l'arxiu històric de l'entitat al Pavelló de la República amb un triple objectiu: aconseguir la preservació de tot el material, que inclou alguns documents molt antics que s'han de digitalitzar, permetre la catalogació de tots ells i, per últim, facilitar l'accés a totes aquestes fonts d'informació (cartells, fotografies i textos) dels últims 45 anys a tothom qui les vulgui consultar.

El fons de la FAVB és el més important i extens que existeix sobre el paper dels veïns durant els anys de la transició i serveix per ajudar a entendre com s'ha transformat la ciutat en aquests anys. L'acord té una validesa de 10 anys, però tant la FAVB com la UB esperen renovar-lo. Això sí, manté la federació com a única propietària de tota aquesta documentació.

El conveni es va presentar el passat dia 2 amb una compareixença conjunta de la presidenta de la federació, Ana Menéndez, i del director del Centre d'Estudis Històrics Internacionals-Pavelló de la República i vicedegà de la Facultat de Geografia i Història de la UB, Andreu Mayayo.

Menéndez va felicitar-se per la importància de l'acord i va dir que això pot servir perquè les diferents associacions de veïns de la ciutat "prenguin consciència de la importància dels seus fons docu-

mentals" i els vulguin compartir. "Amb aquest acord amb la universitat volem donar visibilitat a tot el nostre llegat i posar-lo a l'abast de tothom", va afegir la presidenta.

Qui també va mostrar-se satisfet va ser Mayayo, que va destacar que "si la ciutat és com és, només és gràcies a tots els moviments veïnals", i va afegir que aquest fons documental servirà per "cobrir l'actual déficit que tenim sobre la història de l'associacionisme de la ciutat". Mayayo va explicar que a la universitat li interessa "el moll de l'os de la Favb: actes de reunions, cartes, demandes, al·legacions a plans urbanístics..." i va admetre que, gràcies a aquests documents, serà possible aportar "una visió més policèntrica del moviment veïnal, on els veïns es convertiran en els protagonistes de la història i no en actors secundaris". "Fins ara s'ha fet un relat d'un passat que no es correspon amb la realitat", va afirmar.

Després de les intervencions de Menéndez i de Mayayo va prendre la paraula l'historiador i periodista Marc Andreu, que va destacar el valor del fons de la FAVB, que "explica la història d'un temps i d'un país". Andreu també va voler destacar el paper que ha jugat la federació des del 1972 (l'any en el qual va ser legalitzada) i va assegurar que va servir com a "paraigües dels moviments democràtics que encara no estaven legalitzats". L'historiador ha tractat el tema de les lluites veïnals a la ciutat en el seu llibre *Barris, veïns i democràcia*.

Una taula rodona sobre franquisme i moviment obrer

MEMÒRIA HISTÒRICA/ Mantindre vives les lluites obreres del segle passat. Aquest va ser l'eix vertebrador de la Taula rodona sobre la repressió franquista i el moviment obrer que la Fundació Macosa del Museu Històric-Social de la Maquinista i Macosa va organitzar el passat dia 1 a la seva seu, al carrer Ferran Junoy, al districte de Sant Andreu.

Montse Milà, presidenta de la Fundació, va ser la presentadora de l'acte, que va moderar Munsu Monpió, i en el qual hi van participar Maria Calvo, una antiga membre de la JSU i del PSUC, i dos antics sindicalistes, Carles Vallejo i Domènec Martínez.

Quatre dies per recordar la figura de Berta Cáceres

HOMENATGE/ Coincidint amb el primer aniversari de l'assassinat de l'activista hondurenya Berta Cáceres, la Plataforma Berta Vive va dur a terme una sèrie d'activitats a principis d'aquest mes per homenajar la seva figura.

Les jornades van arrencar amb la projecció d'un documental sobre la seva figura als cinemes Girona i van seguir el dia 2 amb una concentració davant del consolat d'Hondures i una conferència a la Casa Amèrica. Divendres 3 es va fer el lliurament de premis del tercer festival DONAMCINE i els actes es van tancar el dia 5 amb una jornada cultural al matí i un concert a Can Masdeu, a Collserola.

Una xerrada temàtica sobre noves economies

ECONOMIA/ Els temps estan canviant ràpidament i, per tant, les relacions entre les persones també. L'economia no és un aspecte de la nostra vida quotidiana que es mantigui aliè a totes aquestes modificacions i per tal d'abordar els canvis, l'Aula Sagrada Família, a la Dreta de l'Eixample, va ser l'escenari d'una xerrada sobre noves economies el passat dia 2 de març.

En aquesta trobada, oberta a la participació dels veïns, hi van participar diferents representants del Banc del Temps de la Sagrada Família, del Mercat del Pagès, del Grup ECOS i de l'associació Esquerpa de l'Eixample Coopera.

Proposen desencallar el conflicte del Calaix de Sants sense enderrocar Can Vies

ENTITATS/ El Centre Social de Sants, amb el suport de la FAVB i del Secretariat de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, va presentar el passat 23 de febrer una proposta per desencallar la tercera i última fase de la construcció del calaix ferroviari de Sants. Aquesta iniciativa veïnal planteja modificar el Pla General Metropolità i desafectar les parcel·les encara per executar, al mateix temps que demana deixar Can Vies fora d'aquest projecte. És a dir, no enderrocar Can Vies.

Aquestes entitats defensen que aquesta proposta permetria iniciar un procés de participació veïnal per redistribuir els accessos al Calaix i a l'estació de metro de Mercat Nou del carrer Riera de Tena. Segons el Centre Social de Sants, el sistema d'execució d'aquest pla d'actuació urbanística "fa actual-

ment inviable que es posin d'acord els propietaris de les finques afectades que fa 14 anys que estan en aquesta situació", i considera que "ajornar en el temps aquesta afectació no fa més que precaritzar els veïns i veïnes que hi viuen".

En aquest escenari també caldrà veure fins on arriba el consens veïnal, ja que també hi ha veïns que consideren que Can Vies s'hauria d'enderrocar. De fet, fa unes setmanes es va presentar una altra iniciativa que demanava l'enderrocament i la construcció de la rampa, tal com establien els plànols del 2003. D'altra banda, el govern de Colau, que sempre ha defensat el manteniment de Can Vies i havia demanat a les entitats que agafessin la iniciativa, ha dit que estudiarà la proposta veïnal.

“L'àrea metropolitana és una estructura d'Estat: ens juguem el futur aquí”

Carles Puigdemont

President de la Generalitat

Arnau Nadeu

Fotografia: Neus Marmol

Arribem a primera hora de la tarda al Parlament. És dia de sessió plenària. A la planta noble, les corredisses per anar a votar quan sona la campana se succeeixen. Les converses de passadissos també. L'enmig d'aquesta atmosfera ens rep el president Puigdemont. Parlem en clau local durant una hora i mitja. La proximitat com a fil conductor.

Ja fa setmanes que va complir el seu primer any de mandat. Quina nota es posa en clau metropolitana?

No em poso nota. Crec que no ens l'hem de posar nosaltres. Ens poséssim la que ens poséssim no seria creïble. Si la tiréssim massa avall, la gent diria que és falsa modestia. Si la tiréssim massa amunt, es diria que és sobrevaloració. La nota l'han de posar els ciutadans i, sobretot i en particular, els alcaldes i alcaldesses d'aquest territori.

Amb tots ells ha demostrat tenir-hi una bona sintonia. Per exemple, l'alcalde de l'Hospitalet,

Núria Marín, ens deia en una entrevista que fa un any el diàleg amb la Generalitat “no era possible” i que des de la seva arribada a la presidència sí que ho és. Què ha canviat?

No ho sé, perquè no puc respondre per quina era la relació fa un any i què és el que fa explicable que hi hagués la situació que hi havia. Segur que hi ha arguments per a tots els gustos.

Potser el seu passat d'alcalde és un factor diferencial que explica el canvi.

El que és cert és que jo em continuo sentint alcalde. Quan vaig a un municipi empatitzo directament amb l'alcalde o l'alcaldeessa, al marge del color polític que tingui. Perquè sé que tots ells han estat al capdavant de la societat en uns moments molt difícils i que són els primers responsables que el sistema no hagi caigut. Per tant, s'ha de ser solidari amb ells, perquè, de fet, difícilment tenim agendes gaire divergents de país.

Ah no?

El que preocupa un alcalde o alcaldessa preocupa el president de la Generalitat. I per això jo em poso a disposició de tots els ajun-

taments, que són la primera línia de defensa de l'Estat del benestar. Fer-ho forma part de la meva convicció, que a més a més ve alimentada per aquesta vocació d'alcalde que jo no he deixat de tenir. La mirada d'alcalde no es perd mai.

“La independència no és l'objectiu, és l'instrument per tenir un futur millor”

Refer ponts amb l'àrea metropolitana ha estat i és una de les seves prioritats?

És una prioritat de país. L'àrea metropolitana és una estructura d'Estat. No hi pot haver futur de progrés per a Catalunya sense la realitat metropolitana, que està cridada a jugar un rol aglutinador i vertebrador potentíssim. Tant si ens ho mirem des d'un punt de vista econòmic com de coneixement, d'agenda social... L'àrea metropolitana en el seu conjunt és un pilar fonamental. Catalunya es juga el seu futur aquí.

Sobretot en termes econòmics, per descomptat.

La part del PIB de Catalunya que es concentra en aquest territori és immensa, i la potencialitat que té també. Només que analitzem el teixit de centres de recerca i de coneixement públics i privats ja ens en fem la idea. És un dels grans districtes europeus. Per tant, aquesta vocació europeista que té tot l'entorn metropolità és el factor que el Govern no només vol acompanyar, sinó també potenciar. Comptem plenament amb el rol que ha de jugar tot aquest territori en la construcció de la Catalunya del futur.

Entenc que fa referència a la Catalunya independent que vostè desitja, però estem parlant d'un territori on, tradicionalment, l'independentisme ha arrelat poc.

No ens obsessiona fer créixer la base independentista a l'àrea metropolitana. El que és important és que compartim allò que ja sabem que existeix: el captament democràtic. Diguem-ho d'una altra manera. Durant moltes dècades, l'autonomisme ha governat regions de Catalunya netament independentistes i no ha passat res. És a dir, el tema no va de ser o no

ser independentista, o de ser o no ser autonomista. Tothom pot contribuir a la defensa i al sosteniment del país. Jo no tinc cap dubte que els ciutadans de l'àrea metropolitana ja ho fan al mateix nivell que la resta i que ho seguiran fent, hi hagi una majoria política d'un sentit o d'un altre. Perquè per sobre de tot, el que sí que és indiscutible és el seu compromís democràtic.

La defensa del dret a decidir.

Exacte. Totes les enquestes que es publiquen sobre quina és la percepció dels catalans respecte del dret a decidir indiquen que la immensa majoria, el 80% i de vegades més, estan d'acord a fer un referèndum. I això no prejutja que estiguin a favor o en contra de la independència.

Més aviat sembla que estan dividits, en aquest sentit.

Això és secundari, quan parlem de respecte al dret a decidir. El que és important és aquesta voluntat de resoldre i de voler construir un esdevenidor comú a partir de la democràcia. I aquí no hi ha diferències. És igual la Catalunya metropolitana que la Catalunya no metropolitana. La Catalunya central que la Catalunya perifèrica. És igual. El capteni-

- **Molta gent veu amb por el camí cap a la independència, president.**
- **És clar, perquè hi ha una maquinària per atemorir. Es diuen ridiculeses grotesques.**
- **Molts ciutadans se les creuen.**
- **No ens han de tremolar les cames. Val molt la pena construir un nou país.**

ment és el mateix. I això és una de les coses de les quals com a país ens hem de sentir més orgullosos. Hi ha una solidesa de la convicció democràtica, es pensi el que es pensi, que és el que fa fort el moviment del dret a decidir.

Això no li qüestiono.

[Fa una pausa]. Per tant, tot plegat és el que ens fa sentir molt esperançats pel que fa a la construcció d'aquest país. Al costat d'aquest 80% llarg de gent que totes les enquestes diuen que vol un referèndum, hi ha gairebé la mateixa xifra de ciutadans que acceptarien el resultat d'aquesta votació. I això són tant els del sí com els del no. Què vol dir, doncs? Que som una societat no només profundament democràtica, sinó també profundament unida entorn de la idea de resoldre les legítimes diferències polítiques a través del vot.

En tot cas, des del món independentista es vol fer un referèndum per guanyar-lo, i això passa per fer créixer la base que dona suport a l'Estat propi a l'àrea metropolitana. Què s'ha de fer?

Explicar que l'objectiu no és la independència. La independència és un instrument, com pensàvem que podia ser-ho l'autonomia, per al desenvolupament de les persones, dels col·lectius, de les empreses, de les famílies. Però ho hem intentat i hem vist que el vehicle, l'autonomia, ja no era útil. Al revés, anava perdent capacitat de res-

posta davant dels problemes i les demandes de la gent. Tant si parlem de mobilitat, de la qual l'àrea metropolitana n'és deficitària, i de quina manera, com si parlem d'habitatge, de pobresa energètica, de refugiats, de salut... L'instrument autonomia ha caducat. A més, està en mans d'un Estat, governat pel PP durant molts anys i cridat a ser-ho per la dreta espanyolista durant molts més, que es dedica a anar reduint les competències i la capacitat financera de l'autonomia. Per tant, què li diem a la gent?

Que cal un Estat independent?

Que per seguir prestant bons serveis i garantir el futur dels fills i nés de tots els catalans que viuen i tre-

“Ningú et demanarà que et deixis de sentir espanyol per construir i participar de l'Estat català”

ballen a Catalunya, ens cal un instrument modern i nou. I aquest instrument es diu Estat: Estat independent. Però és un instrument. L'objectiu continua sent el mateix. Així com al principi l'autonomia va donar resposta a les esperances de molta gent i va poder desplegar una xarxa de centres de salut, edu-

catius i d'infraestructures territorials i comarcals molt poderosa, l'Estat és l'instrument que pot donar resposta als desafiaments del segle XXI.

Expliqui's.

L'exigència de la societat catalana, cada vegada més internacionalitzada, que sent propis els desafiaments com el canvi climàtic, les crisis humanitàries i la lluita per la democràcia i la pau al món, fa necessària un altre instrument. Hi ha un desig d'insubornable modernitat en tots els catalans, pensin el que pensin. De país modern, diguem-ne. I per donar resposta a aquesta aspiració de modernitat, que històricament sempre ha tingut Catalunya, avui l'instrument es diu Estat. És l'explicació d'això el que farà que molta gent entengui que, tingui la identitat que tingui, cosa que és innegociable, l'instrument per respondre i donar esperança i oportunitats de futur es diu Estat propi.

Vostè parla d'esperança i d'oportunitats, però molta gent veu amb por el camí cap a la independència. I no sé si la via unilateral per arribar-hi hi ajuda gaire.

La por paralitza. És un instrument al servei del conservadorisme més retrògrad, del poder clàssic, que amb la por en fa prou per paralitzar. Però crec que a això ens hi hem de sobreposar tots. Jo el primer, com a president, però seguidament tothom. Aquí no ens han de tremolar les cames. Perquè val la

pena, val molt la pena, que intentem construir un país en el qual puguem sentir que l'Estat no ens va en contra, com passa ara.

No tothom comparteix aquesta visió.

Bé, jo crec que avui a Catalunya no cal ser independentista per percebre que l'Estat espanyol ens va en contra. Qui agafa el tren cada dia sap de què parlo, per exemple. Però és veritat que cal tenir coratge per sobreposar-se a les campanyes de la por que ens fan. Que si podrà la pensió, que si no podrà anar a visitar els teus parents de fora, que si no podrà parlar en castellà... Un seguit de ridiculeses grotesques, vaja.

Però que molta gent es creu.

És clar, perquè hi ha tota una maquinària de propaganda orientada a la política de la por. I no hi ha res més allunyat de la llibertat i de la democràcia, siguis independentista o no, que la por i l'actuació encaminada a construir una narrativa per atemorir la bona gent. És injust, a més a més. Perquè és clar que la gent pot tenir motius per estar preocupada... ¿Però que no ho està ja avui en dia per les pensions, per exemple? Qui espanta les pensions avui? No és pas l'independentisme. És un Estat espanyol que va buidant la guardiola d'una manera que tothom sap que posa en risc el sistema. I això no ho està fent l'independentisme. Ho està fent l'uniónisme.

Potser s'hauria d'explicar millor, doncs.

El que ens agrada explicar sempre és que l'Estat català del futur no pot cometre l'error de l'Estat espanyol, el qual té territoris que senten que els va en contra. L'Estat català ha de ser el de tots els catalans, pensin el que pensin. Se sentin espanyols o se sentin d'un altre origen, perquè això és innegociable. Però l'Estat l'han de sentir com a propi.

Com s'aconsegueix això?

Garantint que quan necessitin de l'Estat un bon servei de Rodalies, el tinguin. Que quan necessitin de l'Estat unes bones pensions, les tinguin dignes. Que quan necessitin de l'Estat un bon salari mínim, el tinguin. Que quan necessitin tot un seguit de prestacions per competir amb altres territoris europeus

on la seva administració sí que els ajuda, l'Estat respongui. Que quan exigeixin un model energètic amb uns preus de l'energia adequats, l'Estat hi sigui. Amb tot, un Estat que vetlli pels interessos de tots els catalans i que no els preguntin de quina manera pensen. Avui sabem tristament que l'Estat espanyol sí que ens pregunta si som d'una manera o d'una altra, com ha demostrat amb les beques, per exemple. ¿Per què els estudiants catalans han hagut de rebre més tard que la resta d'estudiants d'Espanya l'import de les beques al qual tenien dret?

Vostè què creu?

Per què són catalans? Aquest error que comet l'Estat espanyol de dir-nos que, per ser espanyols, primer hem de deixar de ser catalans, nosaltres no el cometrem. Aquest és el gran atractiu de construir un nou Estat independent: que el pot fer la gent, pensin el que pensin. No cal ni tan sols sentir-se catalanista per poder participar en la decisió de com serà l'Estat que governarà la teva vida. No cal. No estem davant la construcció d'un Estat iden-

“Qui espanta les pensions avui és l'Estat espanyol, que les posa en risc buidant la guardiola”

titari. Ningú et demanarà deixar-te de sentir espanyol per construir i participar activament de l'Estat català. No t'ho demanarà ningú. Al contrari, serà un Estat modern.

N'hi ha prou amb aquesta argumentació per vèncer la por de la qual parlàvem abans?

Bé, jo crec que aquesta és la fortalesa en la qual podem basar-nos per desconstruir les campanyes de la por. Per lluitar contra la propaganda injusta dissenyada per espantar la bona gent d'arreu del país. I és aquesta fortalesa la que també explica la força, encara ara, del nostre moviment, malgrat tenir-ho tot en contra.

[Continua a la pàgina següent] ▶

“Per fer front a la bombolla del lloguer cal poca demagògia i més efectivitat”

Acabem preguntant al president si, una vegada finalitzi el mandat, li agradaria tornar a ser alcalde de Girona:

“Jo tota la vida em sentiré alcalde. Va ser una etapa molt feliç. Però des que sóc president de la Generalitat la meua vida ha canviat radicalment, i Girona està en molt bones mans. Si quan acabi el mandat tinc la possibilitat de fer política en majúscules, no la descarto. Però ja ho veurem. Això no interessa a ningú, perquè ja no seré president. [Somriu]”

◀ [Ve de la pàgina anterior]

Parlem de Barcelona, president. Aquí, als districtes més cèntrics (Ciutat Vella, Gràcia, Eixample i part de Sant Martí i Sants), el tema estrella és el turisme. Com veu aquest debat?

Nosaltres hem dit en més d'una ocasió que hem d'anar alerta amb la turismofòbia. El turisme és un sector molt important a Catalunya. Crea llocs de treball directes i indirectes. Té efectes immediats sobre el sector serveis i el primari. Els turistes es mengen els nostres en-

“Si Barcelona va bé,
Catalunya va bé.
I al revés igual.
Tant Colau com jo
ho hem entès”

ciams, la nostra carn, es beuen la nostra llet i així amb tots els productes que produïm. Compren els nostres objectes. Consumeixen cultura i oci. Compren habitatge, mobiliari... És a dir, els 18 milions de turistes que visiten Catalunya són molt importants per a la nostra economia i la creació de llocs de treball. ¿Com podem combatre el nivell d'atur que tenim si anem en contra d'un dels sectors que té capacitat de generar ocupació? Per tot plegat, jo m'oposo a la turismofòbia.

Potser hi ha llocs on els efectes negatius col·laterals pesen més que aquesta argumentació.

Bé, dit això, també estic absolutament d'acord que el turisme, com tota activitat econòmica, ha de tenir unes pautes de regulació perquè no es converteixi en la llei de la selva i perquè es vagi adaptant tot el que calgui a l'evolució del sector. Avui hi ha una part de Barcelona que percep el turisme com un problema, és cert. Per tant, hem de veure per què està passant això, què hi ha de veritat i quins canvis s'han d'impulsar. Però sempre alertant que no podem anar en contra d'un sector que encara té una gran capacitat de creació de llocs de treball i de generació de riquesa.

Precisament, la creació de llocs de treball i la generació de riquesa és la urgència més important als districtes menys cèntrics (Nou Barris i part d'Horta i Sant Andreu). En aquests barris són molts els que ja no poden pagar ni el lloguer de casa seva.

Aquest és un tema que ens ocupa molt. I treballem per explo-

rar de quina manera podem intervenir-hi, respectant lògicament el mercat, perquè no hi hagi ni lloguers abusius ni una bombolla que exclouï part dels veïns de la possibilitat de viure al seu barri. Som conscients que hi ha una realitat que, si no la controlem, ens pot causar uns efectes perversos. Però hem de conciliar les dues coses: el dret a l'habitatge i el dret al mercat i a la propietat immobiliària.

Regular aquest mercat solucionaria el problema?

No és tant el fet de regular-lo, sinó el fet de posar incentius perquè hi hagi lloguer social. En aquest àmbit sí que les administracions, i particularment la municipal, té recursos per poder-ho fer. Segurament no pot subvencionar l'IBI, però deu poder bonificar una part d'aquest impost a canvi d'un lloguer assequible, per exemple. Bé, hi ha diverses fórmules, ara no vull destacar-ne cap en concret. El que s'ha de fer és invertir-hi molt amb diàleg, amb concertació... És un treball d'ajustament fi. És probable que el que sigui vàlid per a un barri no ho sigui per a un altre. Per tant, potser una política general per resoldre el problema no és tan convenient com la idea d'actuar zona per zona. Tot plegat demana poca demagògia i molta més efectivitat pràctica.

Últimament han firmat acords importants amb l'Ajuntament, com el de l'esperat tancament de la Model o el que permetrà fer arribar el metro als barris de la Marina. S'entén bé amb l'alcaldesa Ada Colau?

Sí, en general m'entenc bé amb el conjunt d'alcaldes i alcaldesses, i en particular amb l'alcaldesa de la capital de Catalunya. Gairebé és una obligació, però també és una convicció. Si Barcelona va bé, Catalunya va bé. I si les coses li van bé a Catalunya, a Barcelona també. Això ho hem entès tots dos i, per tant, des d'aquest punt de vista ja hem demostrat que ens podem entendre. Vostè acaba de posar alguns exemples de grans acords, dels quals n'estic molt orgullós.

En destacaria algun en particular?

El de la Model, perquè feia dècades que es reclamava i ara, sense fer gaire soroll, hem pres decisions pràctiques. Això és el que jo voldria posar en relleu, perquè són coses que sumen. Repeteixo: si Barcelona va bé, Catalunya va bé. I al revés igual.

Creu que Barcelona va bé després de dos anys de govern Colau? El seu partit a nivell local diu que

veu la ciutat “degradada”, “sense rumb”... I a districtes com les Corts i Sarrià s'han viscut fenòmens, com el de les okupacions, que han aixecat polseguera en llocs gens habituats a aquestes situacions.

Jo no puc fer les funcions de cap de l'oposició de l'Ajuntament de Barcelona. Jo respecto tothom i, per tant, no entraré en un debat d'anàlisi política de la ciutat. Tinc la meua opinió al respecte, lògicament, però jo visc a Girona i conec bé la realitat d'allà. La de Barcelona la conec prou bé, però crec sincerament que no em pertoca a mi entrar ara en un debat de la gestió municipal de la ciutat.

Li preguntava en tant que capital de Catalunya, perquè com deia vostè, per al país és molt important que Barcelona vagi bé.

Davant dels grans desafiaments que té el país, jo estic convençut que Barcelona no s'hi girarà d'esquena. Finalment, estic content que avui l'Ajuntament de Barcelona, després d'un període inicial que podia ser incert, estigui amb el Mobile World Congress, per exemple. Em satisfà que passi

“Estic content que Barcelona es comprometi a defensar el dret a decidir”

això. I és que el fet que alguns dels projectes que té el país comptin amb l'empenta de Barcelona és fonamental, perquè és una gran ciutat internacional. També estic content que Barcelona es comprometi a defensar el dret a decidir i que la seva alcaldessa participi en el Pacte Nacional pel Referèndum.

Però encara no ha posat a votació l'adhesió de la ciutat a l'Associació de Municipis per la Independència.

No... [Somriu]. Però a mi sempre m'agrada veure les coses en positiu. I com que el president de la Generalitat no pot fer de cap de l'oposició d'enlloc, ni de Barcelona ni de cap altre municipi, l'obligació que té el Govern és la de col·laborar amb tots els ajuntaments. I jo crec que això també val a l'inrevés. Els ajuntaments tenen una part de responsabilitat amb el país. I més si s'és la capital de Catalunya. En aquest cas, crec que hi ha un plus de responsabilitat. Tot plegat és un win-win, i en aquest escenari ens movem. ■

El Born Centre de Cultura i Memòria va estrenar el passat dia 17 una mostra sobre la història de l'antic Mercat del Born. *Born. Memòries d'un mercat* és una exposició que recorre la trajectòria històrica d'una instal·lació inaugurada el 1878 que va servir de model per a la resta de mercats que es van construir més tard a Barcelona.

El turisme evita que 1.200 botigues de la ciutat tanquin

» És una de les conclusions d'un estudi de Barcelona Oberta
» També diu que el 20% de les vendes del comerç les fan els visitants

ESTUDI ▶ Barcelona Oberta ha volgut afegir una nova derivada al debat sobre el turisme amb un estudi presentat el dia 22, en el qual es tradueix en xifres l'impacte que aquest té sobre el comerç de la ciutat.

Un impacte tan gran, segons es desprèn de les dades de l'estudi, que Barcelona Oberta no dubta en considerar les compres que efectuen els visitants com a "una infraestructura bàsica" per al comerç local. De fet, el document assenyala que 1.200 botigues del centre de la ciutat tancarien si no hi hagués turisme, mentre que el doble "probablement" també haurien d'abaixar la persiana. I és que 33 milions de visitants l'any, que és la xifra que calcula Barcelona Oberta a l'informe, poden donar per a molt.

L'estudi, anomenat 'Impacte socioeconòmic de les compres turístiques a la ciutat de Barcelona', divideix el municipi en

L'estudi ha estat impulsat per Barcelona Oberta. Foto: Twitter

quatre àrees segons la intensitat de les compres que fan els visitants. La primera zona comprèn el tronc central de Ciutat Vella –al voltant de la Rambla i el Passeig de l'Àngel– i una part de l'Eixample –sobretot Passeig de Gràcia i el seu àmbit–, en la qual les compres que fan els turistes a les botigues representen el 61% de la facturació.

La segona zona correspon a gairebé tot l'Eixample i la part de Ciutat Vella que no s'inclou a la primera. Es tracta d'una àrea d'alta intensitat de compres dels turistes, les quals representen el 30% del total de la facturació de les botigues d'aquesta zona.

Precisament són en aquestes dues zones on hi ha les 1.200 botigues que haurien de tancar si no rebessin turistes.

Les dues altres zones corresponen, per una banda, a una àrea mitjana de compres dels turistes –l'àmbit del Camp Nou, les Corts, el sud de Sarrrià i Gràcia i la meitat oest de Sant Martí, on la facturació turística és del 15%– i, per l'altra, a una quarta que correspon a la resta de Barcelona, la qual no trepitgen gai-

rebé els visitants –les compres dels turistes no superen el 5%–. En aquestes últimes dues zones el perill de tancament de comerços en cas de no rebre turistes és mínim o zero.

I quina és la quantitat de diners que es gasten els turistes a les botigues barcelonines? Segons l'informe, són uns 2.000 milions d'euros a l'any, el que representa entre un 18% i un 19% del total de facturació del comerç de la ciutat.

Això pel que fa a l'impacte directe, ja que si es tenen en compte els beneficis indirectes de turisme, la xifra puja als 3.900 milions generats.

Pel que fa a l'ocupació, l'informe destaca que gairebé un terç dels llocs de feina del sector del comerç estan directament relacionats amb el turisme que rep la ciutat.

Per tot plegat, conclou l'informe, "el turisme esdevé un dels principals motors de sostenibilitat" per a aquest sector a la ciutat, a més de representar "un segment essencial per mantenir el model i la qualitat del comerç urbà" de Barcelona.

El consistori obre als veïns l'ordenació de terrasses

PARTICIPACIÓ ▶ El Districte ha posat en marxa "un procés d'escolta activa" als ciutadans per tal que col·laborin en l'elaboració de les ordenacions singulars de terrasses previstes a Ciutat Vella.

Entre elles hi ha la de la plaça de les Olles i el carrer Rera Palau, el carrer Requesens, Consolat de Mar, Ferlandina –i entorns del MACBA–, i les places Barceloneta, del Bonsuccés, de Sant Cugat i de Sant Pere.

Per aquest motiu, el consistori celebrarà diferents sessions de treball amb els principals

agents implicats. El fruit d'aquestes trobades serà una proposta que reculli les expectatives i les demandes de totes les parts per tal de poder aprovar les ordenacions singulars.

La voluntat de l'Ajuntament és "buscar el màxim consens i afavorir la transparència" del procés, expliquen.

La pròxima sessió tindrà lloc a la sala d'actes del Mercat de Santa Caterina el pròxim dijous 30 de març, de sis de la tarda a vuit del vespre. Les sessions estan obertes a tothom.

Ajuntament i exmanterers creen una cooperativa de venda legal

Els exmanterers han rebut formació durant sis mesos. Foto: Ajuntament

TOP MANTA ▶ Una quinzena d'exmanterers han posat en marxa, amb el suport de l'Ajuntament, una cooperativa amb la qual podran vendre articles de manera legal a diverses fires.

La cooperativa, anomenada Diomcoop –en llengua wòlof, parlada a Senegal i Gàmbia vol dir "determinació"– permetrà obrir una via de regularització dels seus integrants, ja que els exmanterers que no tinguin permís de residència podran optar-hi, ja que aquesta activitat "permetrà demostrar l'arrelament", expliquen des de l'Ajuntament.

La cooperativa treballarà en

mercats i fires de la ciutat venent productes de comerç just, artesans i de proximitat.

La seva presidenta, Ndeye Fatou Mbaye, és una jove senegalesa que havia venut bijuteria a la Barceloneta. "Volem definir-nos com a subjectes actius d'aquesta societat, amb drets i deures, i sortir de la situació d'invisibilitat en què ens trobàvem i deixar de ser perseguits", va explicar Mbaye durant la presentació de la cooperativa el passat dia 23 al Centre cívic Pati Llimona, a la qual va assistir el primer tinent d'alcalde, Gerardo Pisarello.

Ofertes de feina

Maquetador

Incorporació immediata
Mitja jornada o col·laborador
Imprescindible coneixements de Photoshop i Indesign
Resident a Barcelona ciutat

Comercial de publicitat

Incorporació immediata
Alta a la Seguretat Social
Jornada completa, mitja jornada o col·laborador

Distribuïdor de periòdics amb

o sense furgoneta pròpia

Carnet de conduir B o superior
Horari comercial de dilluns a divendres
Jornada completa
Alta a la Seguretat Social o autònom

Gairebé un any després d'accedir a la presidència de la Fundació Barcelona Comerç, Salva Vendrell afronta els pròxims mesos sense alguns dels fronts oberts que tenia el 2016, com ara les diferències amb els eixos comercials més turístics, agrupats al voltant de Barcelona Oberta. Ara, però, en té de nous: la relació amb el govern municipal o els desafiaments del sector.

“Potser no tot el comerç que tenim a Barcelona pot subsistir: cal innovar”

Salva Vendrell / President de la Fundació Barcelona Comerç

Vendrell ens rep en un moment significatiu i determinant per al futur de l'entitat que presideix. Parla de la relació de la fundació amb l'Ajuntament i de projectes de futur, com ara l'Any del Comerç i la Cultura. Com a fotògraf de professió, fa una instantània de la situació actual i aposta per innovar i treballar en xarxa.

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Com està actualment la relació de la fundació amb l'Ajuntament?

Bé. La fundació ha volgut tenir una bona relació amb tots els governs, fins i tot quan hi ha hagut temes que ens han enfrontat. I ara passa exactament el mateix.

Doncs teníem entès que el conveni de la fundació amb l'Ajuntament, l'espina dorsal dels ingressos de l'entitat, estava en stand by...

No. Sí que és veritat que ens agradaria signar els convenis abans, però això no és d'aquest any, ja que passa sempre.

I en quina situació està el conveni d'enguany?

N'hem parlat, però encara no hem posat fil a l'agulla. Si tot va bé, està previst que se signi abans de l'estiu. S'ha de renegociar tot des del principi. Sabem que hi haurà partides que quedaran pràcticament anul·lades, però n'hi haurà de noves.

Quines queden anul·lades?

Hi haurà una rebaixa substancial de la partida de passarel·les. Sabem que no són una prioritat per a la Direcció de Comerç. No és una cosa que els hi faci molta il·lusió promocionar.

Per què?

Entenen que la despesa que té una passarel·la de moda és molt elevada i que no té prou retorn directe per al comerciant. Amb les desfilades mostrem als veïns que tenen tot el que volen a cinc o 10 minuts caminant. En aquest sentit la funcionalitat és molt bona, i el retorn immediat l'endemà també. Però no deixes de gastar-te molts diners en només dues hores. Si ho plantejges així, tenen la seva part de raó. Però si ho fas des del punt de vista que és una

festa per al barri, potser no és tan car. Però vaja, les prioritats ara mateix no són aquestes.

Quines són?

Treballar amb talent jove, amb dissenyadors emergents... Fer un altre tipus de passarel·la. Aquest any no es faran a la primavera, perquè no donarà temps. Bé, sí que hi haurà alguna desfilada on col·laborarem, però no sabem com, encara. Seran bàsicament de districte: s'organitzaran des dels mateixos eixos amb el suport del Districte. A la tardor començaran les nostres passarel·les renovades, a gust de tots i amb menys pressupost.

I a part de les passarel·les, hi ha cap altre tema que es vegi afectat en un futur pròxim?

L'Indicador de Comerç de Barcelona (ICoB), un estudi trimestral que es feia amb ESADE sobre l'estat del

“Volem fer l'Any del Comerç i la Cultura, amb el qual lligarem els dos mons”

comerç, ja no el fem. Treballar amb ESADE és car i entenen que el cost de l'estudi no està justificat.

Teniu cap alternativa a l'ICoB?

S'ha intentat fer alguna cosa amb el departament d'estadística del consistori. Però és un departament molt professionalitzat i, potser, el nostre mètode de treball no hi encaixaria.

Hi ha cap altre aspecte o activitat que canviaria?

No, aquests dos serien els mésponents. El que sí que farem l'any que ve és treballar la campanya de Nadal de la mà de l'Ajuntament, en comptes de fer-ne dues de diferents. Hem de col·laborar, perquè la pas-

sada campanya municipal no hagués tirat endavant sense els eixos.

Tot plegat, un signe més de l'estabilització de l'àrea de Comerç, després dels canvis de cadira inicials. Com valora la tasca de Montse Ballarín al capdavant de l'àrea?

Molt positivament. Ja no només per la Montse, amb la qual tenim una relació molt fluida, sinó pel fet de tenir un interlocutor estable amb l'Ajuntament. Ara hi ha una directora i una regidora de Comerç –amb les feines molt ben definides– i un tinent d'alcalde, en Jaume Collboni, que ens dedica força estona.

Amb qui també sembla que han refet ponts és amb Barcelona Oberta. De fet, han creat conjuntament RETAILcat, una plataforma d'àmbit català en defensa dels interessos dels comerciants. Servirà per omplir el buit que va deixar la Confederació de Comerç?

RETAILcat no vol ocupar l'espai de ningú. És una cosa completament diferent del que s'ha fet fins ara. En reunions informals vam començar a parlar d'una possible integració entre la fundació i Barcelona Oberta. Uns mesos més tard, la Confederació va caure. I és arran d'això que s'accelera tot plegat. Per tant, s'hagués format igualment.

Què aporta de nou RETAILcat?

No pretenem ser una patronal, d'entrada. Vol treballar conjuntament diferents aspectes que uneixen a tot el sector. Cal entendre que una botiga de barri de la fundació té alguna cosa a veure amb una empresa adherida a Comertia. Ens afecten per igual qüestions com les rebaixes, els municipis turístics o les grans superfícies, i hem d'anar units. RETAILcat vol integrar, no vol fer esquerdes al sector. Totes les entitats hi estan acceptades i es respectarà la seva independència. És una visió més innovadora del comerç, potser rejuvenida per una generació que empeny molt i vol fer coses noves.

PIMEC no és a la nova entitat. Per què?

Perquè no ha volgut. No ens hem assegut formalment a parlar del tema.

Potser aspira a ocupar l'espai de la Confederació...

Exacte. Abans hi havia la Confederació i PIMEC. Quan cau la primera, l'únic representant del comerç català que queda és PIMEC.

RETAILcat tindrà un ull posat a la tramitació parlamentària de la nova llei de comerç catalana. Una norma que liberalitza les rebaixes. Com ho valora?

No hi estem d'acord. “Anar de rebaixes” s'ha convertit en un verb, en canvi no anem “d'outlets”. Cal defensar el concepte i la seva temporalitat, lligada a l'hivern i a l'estiu.

Un altre punt de l'avantprojecte de llei de comerç és l'ampliació a 75 hores d'obertura permeses a la setmana. Com ho valora?

No ens afecta, sempre i quan es respectin els llocs de feina de qualitat i no es reaprofiti personal. És mitja horeta cada dia de més. Estem acostumats a obrir moltes hores al dia i ja no ve de tres més.

No creu que afectaria la conciliació familiar?

No. Estem en un país mediterrani. Això de tancar a les sis de la tarda, anar a casa a sopar i ficar-se al llit a les vuit no va amb nosaltres. Aquí a quarts de 10, a l'estiu, és de dia.

Un clima que atrau turistes. Ha d'aprofitar-se'n el comerç?

Necessitem turisme de qualitat. El

de borratxera no ens aporta res. Cal desestacionalitzar-lo i descentralitzar-lo. Però no s'ha de demonitzar el turista. No és dolent. No fa fora la gent dels barris. Barcelona està de moda: aprofitem-ho.

En aquest sentit, com es pot portar els turistes cap a eixos perifèrics de la ciutat?

No pots fer anar el turista a barris perifèrics, d'entrada. Hauries de fer una pedagogia molt gran perquè hi acabés anant.

Parlant ara dels eixos de barri, quina és la seva realitat actual?

Potser no tot el comerç que tenim i representem a Barcelona pot subsistir. Hi ha algunes botigues que no és que no defensem, sinó que potser no estan preparades per al segle XXI. Només cal mirar al nostre voltant: encara hi ha comerços sense ordinador o amb només una calculadora sota el taulell. Així no anem bé. No podem viure del passat: cal innovar. Per tant, s'ha de fer formació, ajudar a tots aquests comerços a tirar endavant i que no se'n tanquin més.

Parlant d'innovació, quins són els plans de futur de la fundació?

Ara volem fer l'Any del Comerç i la Cultura. Va ser una idea nostra que vam plantejar al tinent d'alcalde Collboni, que ho va veure amb bons ulls. Segurament anirà de la primavera d'enguany fins a la de l'any vinent i es tractarà de fer servir el comerç per fomentar la cultura i a la inversa. Lligar els dos mons i donar un ús als nombrosos espais culturals dels barris, els quals s'utilitzen poc.

Natació | Andrea Feng s'exhibeix al campionat estatal júnior

Dos oris i dos bronzes per al club. La jove nedadora Andrea Feng, de l'Atlètic Barceloneta, va exhibir-se al campionat d'Espanya júnior que es va disputar a Gijón durant el cap de setmana del 18 i el 19 d'aquest mes. Feng va aconseguir la marca mínima per a la prova de 200 esquena del pròxim campionat d'Europa i també va acabar en primera posició a la prova dels 200 lliures.

Dídac Costa completa la volta al món a vela en solitari

VELA ▶ Més de 108 dies després d'encetar el seu viatge, Dídac Costa ha completat la seva proesa. El navegant barceloní ha completat la Vendée Globe, la volta al món a vela en solitari, en poc més de tres mesos i mig i va arribar al Port, on l'esperaven més de mig miler de persones i una cinquantena d'embarcacions el passat dia 25. Costa va poder completar el seu darrer desafiament amb el One Planet, One Ocean, un veler model IMOCA de la Fundació Navegació Oceànica Barcelona (FNOB). El navegant és el primer català que acaba aquesta competició, on s'han de recórrer 27.000 milles (més de 43.500 quilòmetres).

"És un somni haver pogut participar i haver completat la Vendée Globe", va explicar el navegant un cop va plantar els peus a terra ferma. "És una cursa molt dura, vas acumulant cansament i cada cop costa més fer les coses", va afegir Costa, que també va destacar que "he aconseguit acabar-la amb el cor, per-

Un moment de l'arribada del One Planet, One Ocean. Foto: FNOB

què teníem pocs recursos i anava molt al límit". Un dels pròxims reptes del mariner serà la Barcelona World Race 2018-19, una prova que li fa molta il·lusió.

Entre les autoritats que van volen rebre Costa hi havia el Comissionat d'Esports, David Escudé, que va lloar la feina del mariner. "El que ha aconseguit està a l'abast de ben poques persones.

En algun moment ens va fer partir, però hem d'estar molt orgullosos, perquè ha demostrat que és un esportista d'elit", va dir Escudé. El director general del Port, José Alberto Carbonell, es va sumar als elogis a Costa i va assegurar que "la seva gesta representa uns valors d'esforç, sacrifici i superació que hauríem d'incorporar a la nostra vida".

L'Atlètic necessita un miracle per jugar la Final Six europea

WATERPOLO ▶ Si no es donen una sèrie de resultats complicats, l'Atlètic Barceloneta es perdrà la primera Final Six de la Champions per primer cop en les cinc darreres temporades.

El sorteig havia enquadrat els de Chus Martín en un grup complicadíssim amb el Pro Recco, l'Eger i el Jug de Dubrovnik, entre altres, però els resultats han fet que, quan només falten dues jornades per al final de la fase de grups de la màxima competició europea. Els mariners sumen 8 punts en 8 jornades, quatre

menys que el tercer, l'Eger, de manera que si els hongaresos aconsegueixen una victòria en els dos partits que falten, l'Atlètic quedarà fora dels partits pel títol, que es jugarà a l'estadi nacional Alfréd Hajós de Budapest entre els dies 25 i 27 de maig.

L'Atlètic està obligat a guanyar els dos partits que queden en aquesta fase (el dimecres 5 d'abril a la piscina de Sant Sebastià contra el Hannover i el dimecres 26 d'abril a Belgrad contra el Partizan) i a mirar de reüll els resultats dels hongaresos.

agenda@comunicacio21.com

AGENDA MENSUAL

cultura21.cat
el portal català del sector de la cultura

CULTURA

DIUMENGE 16 D'ABRIL

19:00 Wajdi Mouawad porta *Flames*, una obra íntima que parla d'històries personals barrejades amb els grans successos del segle XX. / Biblioteca Nacional de Catalunya.

'Rigoletto' s'acomiada del Liceu després de dues setmanes

Dissabte 1 d'abril a les 15:00

El pròxim dia 6, el Liceu acollirà l'última representació de *Rigoletto*, una de les grans òperes de Giuseppe Verdi. / Gran Teatre del Liceu.

TALLERS

Arrenca un curs trimestral sobre la gastronomia al Gòtic

Dissabte 1 d'abril a les 15:00

Com tots els darrers dijous de cada mes, arriba una nova sessió pensada perquè els joves resolguin els dubtes que tinguin sobre la sexualitat o la vida en parella. / Centre CRAJ.

DIJOUS 6 D'ABRIL

19:00 Roser Amills i Mireia Manjón coordinaran aquesta xerrada al voltant de la presentació del llibre *Sexo futuro*, que ha escrit Emily Witt. / Espai Francesca Bonnemaison.

DIMECRES 19 D'ABRIL

12:00 En aquesta jornada es donaran totes les claus per aprendre a redactar la carta de presentació i un bon *currículum vitae*. / Centre d'Informació i Assessorament per a Joves.

EXPOSICIONS

DES DEL 30 DE MARÇ

Tot el dia El pròxim dia 30 s'inaugurarà l'exposició *Drassanes i galeres*, una col·lecció que mostra la relació entre les Drassanes reials i l'evolució de Barcelona vers el Mar Mediterrani. / Museu Marítim.

FINS AL 28 DE MAIG

Tarda Antoni Padrós. *Pertorbador de consciències* és el nom de la mostra que fa un recorregut per l'obra d'aquest artista. / Filmoteca de Catalunya.

INFANTIL

Paco Mir dirigeix 'Hi ha res més avorrit que ser una princesa rosa?'

Diumenge 9 d'abril a les 12:30

Paco Mir, del Tricicle, dirigeix aquesta obra infantil anomenada *Hi ha res més avorrit que ser una princesa rosa?* / Teatre Poliorama.

DIMARTS 4 D'ABRIL

17:00 El pròxim dia 4 d'abril es farà la primera sessió d'un taller familiar anomenat *Cuina del món* per a nenes i nens. Cal inscripció prèvia. / Centre Cívic Pati Llimona.

DIUMENGE 16 D'ABRIL

11:00 Cita imprescindible per al menús. Tots els diumenges fins al mes de maig es farà la representació d'aquest espectacle infantil anomenat *Nyam, nyam*. / Sala Fènix.

ESPORTS

DIMECRES 5 D'ABRIL

20:45 Partit de waterpolo corresponent a la 9a jornada del grup B de la Champions League entre l'Atlètic Barceloneta i el Waspo de Hannover. / Piscina de Sant Sebastià.

El Futsal Barceloneta rep la visita de l'FS Ripolllet

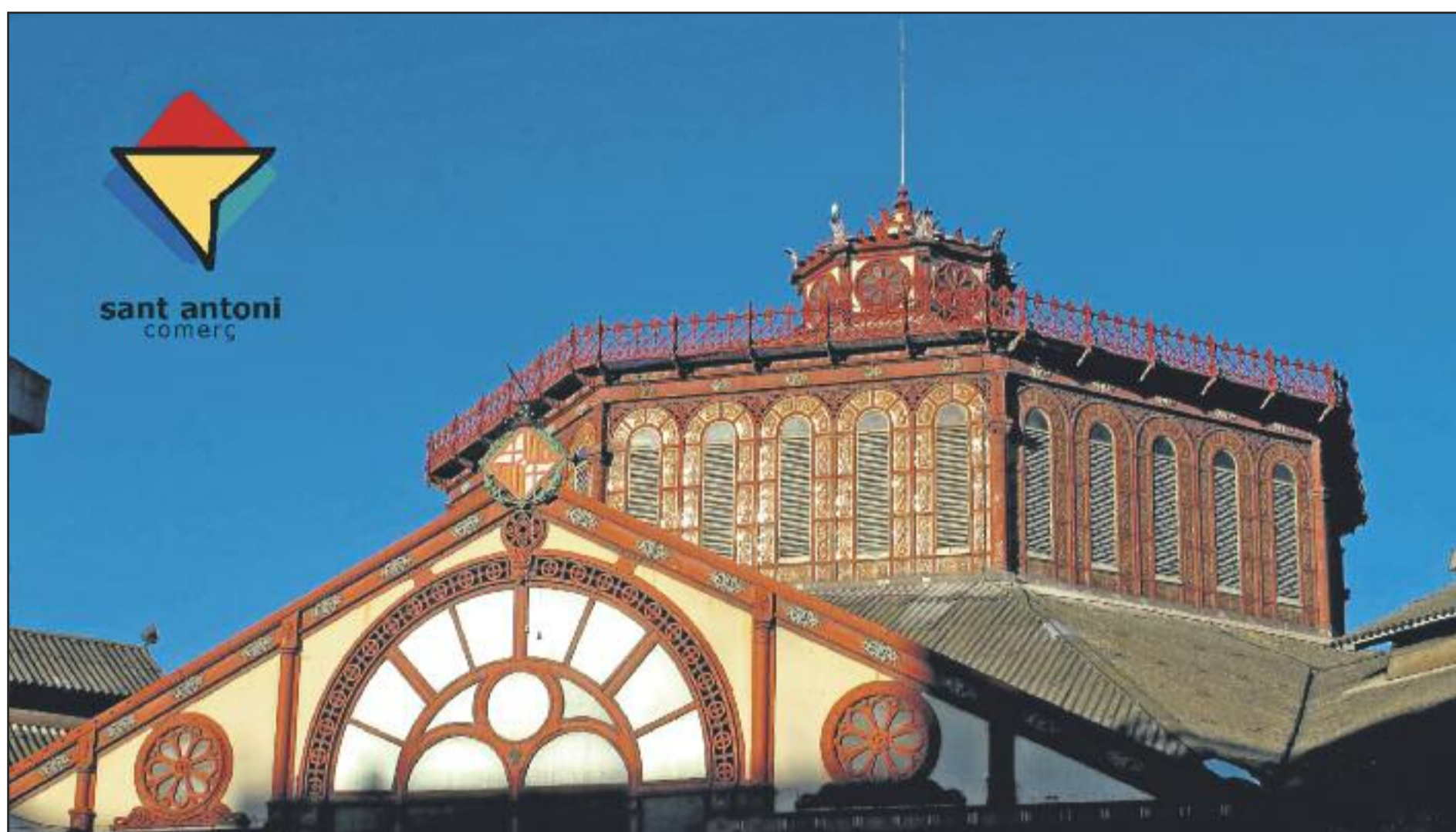
Diumenge 2 d'abril a les 18:00

Partit de futbol sala corresponent a la 25a jornada de la Segona divisió B entre el FCE Barceloneta i l'FS Ripolllet. / Pavelló Poliesportiu Marítim.

sant antoni
comerç

ETS A SANT ANTONI!

El barri comercial amb més encants de Barcelona.
A les botigues de Sant Antoni,
al Mercat, als Encants i al Dominical del Llibre hi
trobaràs tot el que et cal i sempre al millor preu!

www.santantonibcn.com

